

Ifjúsági Park, Budapest, 1964

Az énekes — hosszú, nyurga kamasz — aránylag tűrhető angol kiejtéssel énekel, s a 18—20 éves zenészek nemcsak hangszerükkel, hanem minden porcikájukkal a zene ritmusát szuggerálják. S lent, a hatalmas Duna-parti teraszon több mint kétezer lány és fiú táncol. Az énekes: Komár László, a Földmunkát Gépesítő Vállalat esztergályosa. A zenekar vezetője, Varga Tibor most érettségizett, s a Műszaki Egyetemre szeretne bekerülni. Faragó István, a szólógitáros (közkedvelt nevén: Zsudi) laboratóriumi technikus. Az óriási „táncparketten” ifjúságunk és egyetemisták, középiskolások és ipari tanulók sokasága hullámszik, perdül, forog a zene ritmusára. Vagy másfél ezren kulturáltan, izléseesen táncolnak, néhány százan vad eksztázisban vonaglanak. Nem szólnak ezért rájuk, csak valahogy arrébb húzódnak tőlük a többiek.

Téli a hatalmas „táncparkett”.

Ide mindenki bejöhet

Az ország legnagyobb szabadterei szórakozóhelye ez: a KISZ budapesti bizottságának égisze alatt működő, Ybl Miklós téri Ifjúsági Park. A szép környezetben negyedik nyáron, hetente ötször a vidáman szórakozó fiatalok kacagásától, zenétől, daltól hangos a környék. Mészáros Péter, a KISZ budapesti bizottságának munkatársa, lelkesen magyarázza a park célkitűzéseit, programját.

Minden kedden az öntevékeny zenekarok, énekesek lépnek dobogóra. Máskor hivatásos tánczenészek gondoskodnak a talpalávalóról. Szombaton és vasárnap közismert művészek lépnek fel vidám műsorban, s időnként egy-egy nevesebb sportlót, ismeretesebb személyiséget hívnak meg, s az válaszol a fiatalok kérdéseire.

Ide mindenki bejöhet, de csak kulturált, izléseesen öltözötten — mondja, mutatja Mészáros Péter. — Úgy gondoljuk, helyes, ha a legkülönbözőbb foglalkozású és magatartású fiatalok itt együtt szórakoznak, egymást csiszolják, egymást nevelik. Az Ifjúsági Park alkoholfmentes szórakozóhely. Hasznosabb, ha itt szórakoznak a fiatalok, mint ha a bárókba, részegeskedésre is alkalmas adó szórakozóhelyekre járnának...

S nem adminisztratív intézkedésekkel tiltjuk a nyegle, vonagló táncot — ezt már Peredi Péter, az itteni ifjúgárda vezetője, „civilben” előadó a KGM-ben, mondja. — A józanabb többség egyre inkább kiközösíti az ilyeneket.

Mintha csak szavait igazolnák, a fiatalok éppen ebben a percben tessékelnék ki egy enyhén szólva különcödő fiút. Aki, gondolom, feltűnési vágyból század eleji keménykalapban, esernyővel, nagy körszakállal, csíptetővel jött ide. Nyilván másfajta sikerre számított, s most csalódottan, nagyon elgondolkodó arccal célozza meg a kijáratot.

Változatosabb műsort

Rajnák László, a park vezetője elmondja, hogy az amatőr zenekarok néha bizony dekadens zenéjét a Bergendi-együttes (a hivatásos zenekar) kulturált játékaival ellensúlyozzák. S egyre nő ennek a színvonalas, modern tánczenét játszó együttesnek a táborra, és gyakori, hogy lepisszegik a másfajta. A sokak példája, tetszése vagy nem tetszése formálja a többiek ízlését is. Arról is beszélt Rajnák elvtárs, hogy az ifjúgárdisták tiltó szavánál is határozatosabb, amikor a lányok nem mennek el táncolni a rendetlenül öltözött fiúkkal.

Róluk, az itt táncoló sok száz fiúról és lányról beszéltünk eddig, a park vezetői és az újságíró. Ők közben kavargó, színes forgatagként vettek körül minket. De mi az ő véleményük?

— Most érettségiztem, s azóta mindennap itt vagyok — hagyja abba a táncot egy pillanatra Szabó Marianne. — Szeretem, hogy itt sok hasonló korú fiúval és lánnyal szórakozhatom együtt, szeretem a Bergendiék zenéjét, s örülök annak, hogy egyre kevesebb olyan torzonborz alak jár ide.

Simon Gábor, az Ybl Miklós Építőipari Technikum IV. osztályos tanulója. Az imént még igen jó táncosnak bizonyult, most mégis azzal kezdi, hogy nemcsak táncolni akar az Ifjúsági Parkba járni.

Változatosabb műsort szeretnék. Az énekesek és a komikusok mellé írókat és más híres embereket is meghívhatnának.

Igaza van! Tavaly már hívtak ide írókat, képzőművészeket is — kapcsolódik a beszélgetésbe Balázsovics Éva adminisztrátor, több táncverseny győztese. — S télen, a Dália Cukrárszámban is volt már ilyen kezdeményezés. Ugyanis télire odaköltözött az Ifjúsági Park. Illetve költözött volna, mert az bizony nevelésesen szűk hely... Mondom, tavaly volt néhány érdekes vendégünk, de az idén mintha megfeledekezni erről a park vezetői.

Nem lesz verekedés

Allandó, az évek során kialakult baráti társasággal járok ide — mondja, az iménti gyors táncotól még kipirultan Somogyi Erzsébet szakmunkás. — Itt az ilyen kulturáltan viselkedő, nagyobb baráti társaságok a biztosítéka annak, hogy a rosszul öltözöködők, nyeglén táncolók nem sokra viszik.

Balogh Zoltán másodéves bölcsészhallgató arról beszél, hogy ő nem nagyon szokott itt táncolni. Inkább azért jár ide, mert szeret fiatalok között lenni, szereti a hasonló korú, de más és más foglalkozású fiúkkal, lányokkal megbeszélni mindazt, ami őt is és azokat is érdekli. Egy-egy asztalnál érdekes viták alakulnak ilyenkor ki irodalomról, politikáról, színházról, sportról. Borsos Ágnes a felsőfokú könnyűipari technikum tanulója. Őt a tánc vonzza ide. Elmondja, mennyivel jobb itt szórakozni, mint a bárókban, eszpresszóban, ahol még az italtol emberek molesztálásának is ki van téve egy fiatal lány. S ő is szeretné, ha írókat, politikusokat hívnának meg.

Itt tart a beszélgetés, amikor mellettünk kavargó támad. De az ingerült, indulatos szóváltásból nem lesz verekedés. A közelben táncoló fiatalok felelősségteljes józansága pillanatok alatt lecsendesíti a kakaskodókat. Egyiküket, a 17 éves Sz. János segéd munkást megkérdelem: mire jó botrányt csinálni?

Nem akartam én botrányt — mondja zavartan, paprikavörö-

sen. — Bántották a barátomat, és csak nem hagyom... Miért járok ide? Szeretem a klassz zenét. És vannak itt olyan okos srácok, akiktől annyi mindent hallani.

Aztán elmondja, hogy csak hét általánost végzett. A nyolcadikra jelentkezni még nem jutott eszébe. De azért is jár ide, mert szeret okosakat hallani...

Látja; ezért kellene kiszélesíteni az Ifjúsági Park programját — mondja az apropóhoz kapcsolódva Asztalos László filmgyári mikrofonkezelő. — Sz. Jancsi csak hét általánost végzett, s azért is jár ide, mert olyan okosakat hall. Biztosan szívesen meghallgatná a magyar és a világirodalom legszebb verseit neves színeszek tolmácsolásában... S érdeklő a fiatalokat a politika is. Úljön csak le melléjük, amikor táncszünetben az asztaloknál beszélgetnek, vitáznak. És nem hiszem, hogy akadna ismert politikus, nevesebb újságíró, aki ne jönne ide nekünk előadást tartani, velünk beszélgetni, kérdéseinkre válaszolni, ha kétezer fiatal nevében hívják meg őt.

Szívesen segítenének

Érdekes, izgalmas pedagógiai kísérlet az Ifjúsági Park. S nyugodtan hozzátehetem: bevált pedagógiai kísérlet. Több ezer fiatal jár ide rendszeresen, tanul itt ízlést, közösségi érzést, kulturált szórakozást. S ha az ezres tömegben százas csoportok vonaglanak is még tánc helyett, az előbbiekné száma gyarapszik, az utóbbiaké csökken nap mint nap. Minden elismerést, dicséretet megérdemelnek ezért a budapesti KISZ-bizottság rengeteg pluszmunkát és fáradságot vállaló munkatársai, az Ifjúsági Park vezetői.

De tán elégedettek az eddigi eredményekkel, vagy nem bíznak eléggé a fiatalokban? Azért nem állítják a színpadra az öntevékeny tánczenekarok és énekesek mellé az öntevékeny, tehetséges szavalókat? Azért nem hívják az esti beszélgetésekre a sportolók és komikus színészek mellé az írókat, politikusokat? Az igazság kedvéért ideírom, hogy akadnak ugyan ilyen terveik, de gyérek és bántortalanok, s már eleve félnek az üresen kongó nézőtételtől. Úgy gondolom, az idézett fiatalok sokakra jellemző véleménye rácsafol erre. Változatosabb programmal jobban lehetne szórakoztatva nevelni az időseregülő több ezernyi fiatalot. Szívesen segítenének ebben, bizton remélem, az íróktól a művészekig mind, akiket csak felkérnének. S ha szakemberek foglalkoznának az ifjú, öntevékeny előadókkal, zenészekkel, azok műsora is jobban szolgálna az ízlésre, kultúrára nevelést.

Igy nevezhetnének igazán büszkén az Ybl Miklós térnek ezt a részét Ifjúsági Parknak.

Szalkai Sándor